

TEMPS DE SEMBRA, FUTUR D'ESPERANÇA

Estant proper l'acabament d'aquest any 1993, aprofito l'avinentesa per a felicitar-vos molt sincerament a tots el Nadal i desitjar-vos un òptim 1994. A més, voldria aprofitar també aquestes dates per a fer unes reflexions, i valorar allò que hem deixat enrera al llarg d'aquest any, que d'una forma o altra ha anat consolidant els fonaments del que serà el nostre futur, un futur esperançador per a tota la societat, i la incidència de la nostra professió en el context social general.

Hem de reconèixer que ara fa un any les previsions no eren pas gens optimistes, ja que començàvem a patir una crisi que al llarg de tot l'any no ha fet més que consolidar-se i, fins i tot, agreujar-se a causa d'un creixement incontrolat de l'atur, que ha fet possible una psicosis generalitzada d'impotència i de frustració, ja que no es veu una sortida clara més o menys pròxima que ens permeti albirar l'acabament d'aquest túnel i d'aquesta inseguretat. Això ha afavorit que tots ens tornem més insolidaris i ens aboquem a un individualisme ferotge, ignorant completament el món que ens envolta i amb una sola finalitat: l'enriquiment a tota costa, per damunt de tot i al preu que sigui, per poder amuntegar quants més diners millor. Ens quedem així al marge de les frivolitats de la deessa Economia.

Aquesta és la realitat i aquesta és, a la vegada, la mentalitat que d'una forma directa o indirecta hem inculcat als nostres fills: ser el millor, el més gran, el més fort... per tenir la casa més gran, el cotxe més potent, etc. I això és una de les causes que prorroguen la crisi; potser la crisi moral, però "crisi". Potser, si eradiquéssim aquesta crisi, se solucionarien, en gran mesura, les altres.

Per resoldre aquest problema, els cervells pensants han suggerit un gran nombre de solucions i de mesures, totes encaminades a treballar menys: que si la jornada laboral de 30 hores, que si les jubilacions als 50 anys, que si la redistribució de la jornada per plantilles... Aquests remeis, però, tenen un cost, que és la reducció dels jornals o de les prestacions econòmiques. La pregunta que em formulo davant d'aquestes recomanacions és si realment amb això tenim una veritable solució per acabar la crisi. La meva convicció és que NO, ja que amb aquest tipus de mesures només aconseguirem repartir misèria i més temps lliure sense cap ocupació, amb temps per gastar.

La conducta generalitzada fins ara, que no pensem que hagi de tenir un canvi substancial, és omplir durant el temps lliure bars, discoteques, botigues i grans superfícies comercials. En tots

aquests llocs perilla la cartera; per això penso que aquestes solucions, si bé no són impossibles, sí que són problemàtiques.

Ara bé, podríem formular-nos un altre plantejament? Per què no es parla de treballar les mateixes hores, però treballar-les BÉ, amb professionalitat? Hem de tenir en compte el greuge i comparatiu que hi ha entre els nostres productes i els que fan a l'estranger, que ens guanyen quant a la forma i a la qualitat. Posem com a exemple els cotxes, la maquinària i la roba de vestir. Fins i tot, en productes com les sabates, malgrat ser dels primers fabricants mundials, tots preferim les angleses, igual com una llarga llista de béns de consum, dels quals preferim els que són fets "nord enllà". I donem gràcies que pel que fa a la construcció, que és un tema nostre, no es pugui importar-la feta. A més, amb la propera obertura de les fronteres europees, serà vital els coneixements d'idiomes que fins ara ens eren foranis.

La meua reflexió se centra en el fet que aquest país ha de començar a fer la feina amb més ganes, amb més professionalitat, amb més confiança i orgull, i amb més il·lusió, pensant més en la satisfacció que produeix la feina ben feta que no pas en els diners fàcils, producte de l'embolic.

Crec que som en el temps de sembrar, més que en el de recollir. I hem de sembrar la llavor de la QUALITAT, la llavor de la COMPETÈNCIA, per poder aconseguir un reconeixement general de tots els nostres productes. Només així desapareixeran els fantasmes de l'atur i de la crisi.

Joan Prous i Masdeu. President C.A.A.T.T.

SUMARI

Editorial: Temps de sembra, Joan Prous.	1
Agenda / informació	2
Congrés 94, Jesús Jardí.	3
Assemblea, perquè ningú no t'estima?, Aleix Cort	4
Retrat: Carles Ferrer i Saperas, Josep M. Buqueras	5
Entrevista: Josep M. Nadal, Alcalde de Tarragona	6
Salou: Ordenació platges de llevant i ponent, M. Teresa Gras	8
Recuperació antic Hospital Santa Tecla (II) Joan-F. Cabestany	9
Control de qualitat, Ernest Valls.	10
Ejecució d'obres públiques locals,	11
Perill per manca de protecció a les obres, F. Xavier Escudé	12
Quina capacitat escollir Marcel Ramírez	14
Accidents més freqüents a l'obra, Josep Anguera	15
Habitatge intel·ligent, Josep Marsal	17
Informació económico-financera empreses, J. Carlos Tomás	18
Vallbona de les Monges, Antonio Cort	19

COL.LEGI**OFICINA**

Tel. 21 27 99

Visador:

Sr. José Antonio GOMEZ

De dilluns a divendres
De 9'00 a 12'30 h

Secretari:

De dilluns a divendres
De 9'00 a 13'00 h

Visats:

De dilluns a divendres
De 9'00 a 13'00 h

Consultes:

De dilluns a divendres
De 9'00 a 13'00 h
De 16'00 a 19'30 h**LABORATORI**

Sr. Julio BIELSA

TARRAGONA

Tel. 57 79 09

De dilluns a divendres
De 9'00 a 13'00 h**EL VENDRELL**

Tel. 66 51 63

AULA INFORMÀTICA

Sr. MARCEL Ramírez

Horari:

De dilluns a divendres
De 9'00 a 13'00 h
De 16'30 a 19'00 h

Curssets Informàtics:

**PRESSUPOSTOS I
AMIDAMENTS**

A partir de 15 d'octubre

AUTOCAD NIVELL I

A partir de 15 de novembre

Inscripció/hores concertades:

Sra. Carme VALLVERDÚ

**ASSESSORAMENT
JURÍDIC**

Sr. Xavier ESCUDÉ

Dimarts de 18'00 a 19'30 h

Tel. despatx: 21 26 58.

**ASSESSORAMENT
FISCAL**

Sr. Teófilo ALVAREZ

Tel. despatx: 23 97 13

BORSA DE TREBALL

Sra. Carme VIDAL

Tel. 21 27 99

**BIBLIOTECA/
PAPERERIA**

Sr. Josep M. SANET

Horari:

Dilluns a divendres
De 9'00 a 13'00 h
De 16'30 a 19'00 h**TAG***Us desitja unes bones festes.
Felic Any Nou!!*

Els Reis Passen pel Col.legi

ALTRES**CONGRÉS IBÈRIC
D'ENERGIA SOLAR**

L' "Asociación Española de Energía Solar", ha organitzat per a l'any 1994, el Congrés Ibèric d'aquesta especialitat que se celebrarà a Vigo entre els dies 30 de maig i 1 de juny.

Informació:

Tel. 986/ 37 34 00 Vigo

NOTES D'INTERÈS

A l'igual que en les passades festes nadalenques, el Col.legi dedicarà la propera Diada dels Reis, als fills i néts més petits dels col·legiats.

Així, doncs, tots els qui en tingueu, que siguin menors de 10 anys, ho podeu comunicar en aquesta Secretaria abans del dia 14 de desembre vinent. (Podeu fer-ho per telèfon).

LABORATORI D'ASSAIGS

Degut al procés de reestructuració que estem portant a terme, les nostres instal·lacions de El Vendrell romandran tancades.

Informació:

977/54 79 09.

**PÒLISSA DE RESPON-
SABILITAT CIVIL**

S'ha rebut del MUSAAT la comunicació respecte a l'anul·lació de la pòlissa col·lectiva d'assegurança de la Responsabilitat Civil Professional, la qual tindrà efecte el proper 31 - 12 - 93.

CONGRESO 94Del 22 al 25 de febrer
a Granada

Inscripcions:

Sr. Jesús Jardí o Carme Vidal
Tel: 21 27 99**CURSOS****I CURS INTERNACIO-
NAL DE CONSERVACIÓ I
RESTAURACIÓ DE
PINTURA MURAL**Instituto Español de Arquitect.
Alcalá de Henares (Madrid)
Del 21 de març al 2 d'abril
de 1994

Informació:

Tel. 91/ 885 41 55

BÚSTIA TAGAdreceu-vos a: C.A.T.T.
Av. Francesc Macià, 6
43204 TARRAGONA.**TAG**

EDITA:

Col·legi d'Aparelladors i
Arquitectes Tècnics de
TarragonaAv. Francesc Macià, 6
43204 Tarragona.
Tel (977) 21 27 99
Fax. (977) 22 41 52Oficina de visat de Reus:
Plaça Prim, 10 - 4 rta.
Tel. (977) 33 10 72Oficina de visat i laboratori
d' El Vendrell:
C/ Romani, 1
Tel. (977) 66 51 63Oficina de visat de Valls:
Plaça del Blat, 10 baixos
Tel. (977) 60 50 65Junta de Govern del Col·legi d'Aparelladors
i Arquitectes Tècnics de Tarragona
PRESIDENT: Joan Prous Masdeu
SECRETARI: Lluís Borràs Calvo
TRESORER: Joan Oliver Saladrigas
COMPTADOR: Pilar Coca Torrell
VOCALS: Albert Clarasó Segarra
Joan Lluch Torres
Joan Mila Rovira
Francina Escoda Roca**VISADORS:**Reus: Josep M. Buqueras
Tarragona: José Antonio Gómez
Valls: Josep M. Guasch
El Vendrell: Jaime Martínez**CONSELL DE REDACCIÓ:**Junta de Govern
EQUIP DE REDACCIÓ: Aleix Cort,
Francina Escoda, Miquel Ibáñez
COORDINACIÓ: Aleix Cort
SECRETARIA: Montse Amenós
MAQUETACIÓ: Francesca Casals
Aleix Cort
CORRECTOR: Pilar Febas
**ADMINISTRACIÓ I
DISTRIBUCIÓ:** Col·legi d'A.A.T.T.
DISSENY GRÀFIC: Estudi CROCO.
IMPRESSIÓ: Cronooffset, S. L.
DIPÒSIT LEGAL: T-880 / 93Els criteris exposats en els
articles signats són d'exclusiva
responsabilitat dels autors i no
representen necessàriament,
l'opinió de TAG.S'autoritza la reproducció dels
treballs publicats a TAG, citant
clarament la seva procedència

CONGRÉS '94

Quan aquest escrit arribi a les vostres mans, s'haurà acabat el termini per presentar ponències pel nostre Congrés. Durant tot aquest període, els grups de Treball que han col·laborat i treballat en la confecció de les ponències s'han estat reunint per realitzar una tasca que, penso jo, ha estat engrescadora. S'han aclarit moltes idees que

bulen al cap i que, quan les exposes, te n'adones que no tenen la fermesa que semblaven tenir davant dels arguments que altres companys t'exposen.

S'han passat hores de discussions, analitzant situacions, problemes i posicions. De vegades una petita matisació ha estat suficient perquè el tema s'allargués més del compte. Més d'una vegada, algun dels ponents ha hagut d'afluixar en els seus punts de vista personalistes per arribar a un consens en les argumentacions i, sobretot, en les conclusions, la part més important de tot el treball.

Finalment seran unes catorze Ponències les que el nostre Col·legi presentarà a Granada, fruit d'una feina continuada de dos mesos que ha suposat per als ponents voluntat i esforç per portar a bon fi la tasca que ens havíem fixat.

De les sis Àrees Temàtiques que formen el Congrés, presentarem Ponències en cinc. Solament ens quedarà com assignatura pendent la Situació Internacional, de la qual ningú s'ha sentit prou preparat i amb prou coneixements com per a parlar.

Durant tot aquest temps tota l'organització que envolta el Congrés s'ha anat desenvolupant amb excessiva lentitud. Els Informes Bàsics van arribar amb molt de retard. Després es va haver d'ajornar el termini de presentació de Ponències. Fins i tot hi va haver propostes per ajornar-lo fins el mes de maig per donar temps a una preparació més acurada, la qual cosa sembla que era una proposta prou raonable. La Comissió coordinadora del Congrés, tot i la seva bona voluntat, ha donat una imatge de poca seguretat i d'anar a remolc de les circumstàncies. Malgrat tot, s'està treballant i tirant endavant perquè el Congrés sigui un èxit.

A diferents punts de l'Estat s'han fet Jornades de Treball perquè la gent de la nostra professió hi participi i es discuteixin els temes que ens preocupen. S'han fet a la Federació de Castella-Lleó, també

n'ha organitzat el Consell Andalusí de Col·legis d'Andalusia. A Madrid es va fer una trobada de tots els Col·legis que formen l'ICCE. El Col·legi de Barcelona també està organitzant aquests dies unes Jornades sobre temes puntuals i té previst fer un minicongrés per a primers de desembre.

Com podeu veure, per tot arreu s'intenta moure i promoure l'interès de la gent envers el Congrés. Tot i que això, de vegades, no és gens fàcil. Sembla que a molts companys no els preocupessin gens els problemes que molt aviat se'ns plantejaran. Personalment em sorprèn l'actitud del col·lectiu del nostre Col·legi. Durant tot aquest temps i fora dels grups de Treball, molt pocs han mostrat interès. Possiblement els problemes actuals de manca de feina han fet que la gent tingui altres preocupacions. També podria ser que no s'hagués sabut connectar prou bé amb els col·legiats per vendre'ls el producte. Però penso que tots ja sabem el que ens hi juguem.

Ara comença una segona etapa en aquest camí que acabarà el mes de febrer. És la part en què cal organitzar la participació dels companys que vulguin ser congressistes. Ens cal gent que cregui que pot aportar, amb la seva participació en les Jornades del Congrés i durant els debats de les Ponències, idees, opinions i suggerències que facin que les conclusions puguin ser bones per a la professió i que tots els esforços hagin valgut la pena. Us demanem que tots tingueu il·lusió per anar a Granada. Esperem que siguin molts els que hi vagin. A molts companys potser els hi serà impossible per obligacions de la feina, però faig una crida a tots aquells que puguin, perquè s'inscriguin i facin possible que el Congrés 94 tingui l'èxit que tots esperem.

Necessitem saber el nombre de companys que hi voldran anar per a poder organitzar el viatge i fer la reserva d'hotels. Encara falten tres mesos però el temps passa molt de pressa, i ens cal tenir-ho tot lligat com més aviat millor.

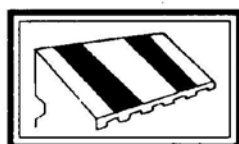
A partir d'ara i fins la celebració del Congrés, s'obre un període que intentarem que sigui de debats i reflexions sobre temes que es puguin plantejar, per conèixer l'opinió de tots vosaltres. Intentarem fer unes reunions quinzenals en les quals poguem discutir tots els molts problemes que la nostra professió té, per arribar a unes conclusions suficientment vàlides per ser defensables.

M'agradaria que reflexionéssiu profundament sobre tots els temes que us preocupen i que els expresséssiu amb tota llibertat, perquè així, entre tots, poguem aconseguir que la nostra estimada professió d'Arquitecte Tècnic i Aparellador sigui justament valorada i apreciada.

Jesús Jardí i Hernández
Delegat Congressual

TOLDYSOL

C/. Alt de Sant Pere, 19 - Tel. 34 45 98 - Fax 34 45 98
43201 REUS

Toldos

Rótulos

Parasoles esp.

Cortinas

★ TOLDOS
DE TODO TIPO Y SISTEMA

★ ROTULOS
LUMINOSOS - NEON - ETC.

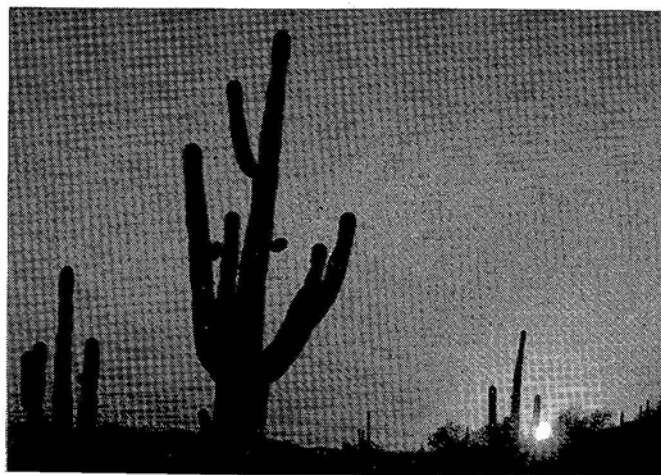
LA PREGUNTA

ASSEMBLEA, PER QUÈ NINGÚ NO T'ESTIMA?

L'Assemblea d'enguany ha estat marcada per l'austeritat (retallades importants en algunes partides de pressupostos) i pel desencís. Res d'especial, vaja!, si tenim en compte els temps que corren. Malgrat tot, o per això mateix, hom no pot deixar de fer una sèrie de preguntes a posteriori. Primera: ¿com s'entén que les mateixes col·legiats que es queixen que no hi ha feina no puguin dedicar unes hores a assistir la plataforma on s'està debatent el seu futur? (Manca de professionalitat, necessitat d'un gabinet tècnic i d'una aula informàtica, MUSAAT, Congrés 94, activitats col·legials, laboratori...); segona: ¿es pot permetre un col·legi -o qualsevol agrupació amb voluntat de servir els seus «socis»- de suprimir del pressupost les partides destinades a l'estudi de possibles àrees d'interès per al col·lectiu (Premis Vèrtex i Xamfrà, edició de llibres, subvencions a investigacions...)?

Les respostes són summament inquietants. Per una banda, queda clar que un bon aperitiu (millor un bon sopar) té més poder de convocatòria que una assemblea en què han de decidir-se els pressupostos de tot un any (un any tant o més difícil que l'anterior, ja ho veureu); per l'altra, queda clar que els interessos intel·lectuals del col·lectiu semblen estar a temperatures polars. I és que, mentre que a l'Assemblea es repetien paraules (grans i boniques) com ara SOLIDARITAT, COL·LECTIU o PARTICIPACIÓ, els únics motors que semblen capaços de moure la gent, avui, són els DINERS i la TECA. Així és que no hauria de sorprendre ningú el poc ressò que ha tingut el Congrés de Granada en el col·lectiu, la poca assistència a l'Assemblea, la necessitat de suprimir cursets i xerrades per manca d'inscrits, i la massificació anual del «Sopar de Germanor».

Per acabar-ho d'adobar, sobta que els mateixos que abanderan la necessitat de sentir el Col·lectiu siguin capaços de catalogar els treballs d'uns companys (alguns d'ells avalats per especialistes) d'«interès particular». En unes votacions així, ¿no hauria estat més lògic que guanyés l'abstenció (en no saber-se què es votava), i que la prudència encarregués a un consell editor (o a una figura semblant)

Predicar al desert?

Foto Arxiu

que estudiés el possible interès que podien tenir per al col·lectiu? Qui ha de publicar estudis relacionats amb el món de l'arquitecte tècnic sinó un col·legi d'arquitectes tècnics? (L'aportació que es demanava per a aquest concepte rondava, crec, l'1% del pressupost). Posats a estalviar, té cap sentit continuar invertint diners i esforços per posar al dia la Biblioteca? I la revista, serveix d'alguna cosa? ¿On va a parar el sentiment col·lectiu defensat pels afectats per casos de sinistralitat (haurien suposat que sí, és clar -actuat igual si els «afectats» haguessin estat persones que no coneixien), durant el punt culminat d'alguna libació, a l'hora de donar suport als membres del col·lectiu que bescanvien la possibilitat d'obtenir uns guanys a canvi de cremar-se les celles en un treball que creuen d'interès col·legial (membres de la junta, de les diferents comissions, organitzadors de viatges, investigadors...)? On és la gent que es queixa que el Col·legi no funciona quan és l'hora de fer -si cal- un vot de censura? Tenen dret a queixar-se si el Col·legi no funciona tal com creuen que hauria de fer-ho? Haurem d'acabar votant els pressupostos per correu per agilitzar la dura tasca que representa a la majoria de col·legiats adreçar-se al Col·legi el dia de l'Assemblea? Vosaltres què en penseu? Queixes, anònims, acudits i mostres de suport poden adreçar-se a la bústia de TAG (assenyalant si volen ser publicades). Es vulgui o no, tots en som responsables subsidiaris.

Aleix Cort

ALQUILER DE LA MAS VARIADA GAMA DE
PLATAFORMAS AEREAS

Universal

Range 4 x 4

AUMENTE EN SEGURIDAD Y RENDIMIENTO

C/ Balmes, 29 • 3º - 3ª REUS Tel. 77 18 37

ALQUILER DE MAQUINARIA
OBRAS PUBLICAS

RETRAT

Carles Ferré i Saperas és el Gerent de la Gerència d'Urbanisme del Ajuntament de Tarragona. Envoltat de plànols de tot el terme municipal, alguna que altra maqueta i dissenys d'indrets concrets, intentarem aprofundir sobre la paraula màgica de l'urbanisme.

La Gerència d'Urbanisme, per què?

-La Gerència d'Urbanisme o, més pròpiament, la gerència urbanística, es va crear per gestionar el territori municipal. Si tenim en compte que l'ajuntament és normalment l'organisme actuant en la planificació i ordenació del territori, també ha d'ésser el primer motor de la seva gestió.

Quina és la seva tasca principal?

-L'execució del planejament és la seva característica fonamental i es concreta en possibilitar el compliment del programa del Pla General. Des d'aquí es coordinen tots els aspectes dels planejaments parcials (reparcel·lació, urbanització) i col·laborant amb les juntes de compensació o altres organismes vinculats al desenvolupament urbanístic.

Des de quan tens aquesta responsabilitat?

-El nomenament de Gerent per part de la Generalitat data

de quasi bé dos anys. No obstant, vull dir que des del primer moment vaig proposar que la Gerència fos un òrgan municipal col·legiat i format per l'Alcalde, el Tinent d'Alcalde d'Urbanisme i el Gerent. Aquesta és la fórmula que considero més operativa per al funcionament àgil i coordinat de la Gerència dins el propi ajuntament.

Com veus tu, avui dia, l'urbanisme? És seriós?

-En general tinc un cert escepticisme cap els que teoritzen o dogmatitzen principis molt simplistes sobre l'urbanisme. Aquest, en la pràctica, és molt complex i

precisa d'unes subtils combinacions de pragmatisme, estratègia i conceptes clars.

Què vols dir amb tot això?

-Que no s'ha de «sacralitzar» el planejament. Només és una eina i la societat és molt dinàmica i canviant. Per tant, aquest ha de ser suficientment flexible o modificable, sense perdre allò que de l'estructura i l'ordenació té

un caràcter més permanent. En definitiva, separar el gra de la palla és un bon exercici constant i aplicable a molts aspectes de la vida.

Evidentment.

Josep M. Buqueras i Bach

Carles Ferré i Saperas

Foto: Cori Pedrola

ACOTACIONS

▲ La intervenció al municipi de Conesa «Conca de Barberà» en la recuperació i rehabilitació del portal del poble, que és molt encertada.

▼ La disbauxa a l'hora de fer, programar, realitzar, coordinar, etc. el «II CONGRESO DE APAREJADORES Y ARQUITECTOS TECNICOS.»

Els cartells d'obra de molts Ajuntaments, que per saber qui porta la direcció tècnica s'ha de llegir amb lupa, de tan petits i microscòpics

que arriben a ser.

La desprogramació en l'execució de les obres de la Plaça del Rei a Tarragona.

La intervenció pobra i gens ni mica agraciada en el Casal de Segura «Conca de Barberà». Sembla que

no existeixi tècnic que la porti.

La manca d'informació en cartells d'obres municipals, que no se sap si la porta un tècnic, dos, cap o qui és el que la porta.

Miquel Ibañez

RELACIÓ DE LES SUBSCRIPCIONS A BUTLLETINS, REVISTES I PUBLICACIONS QUE REP EL COL·LEGI.

■ ALZADA
■ ARTE Y CEMENTO
■ ATICO ESPAIS
■ BIA
■ BICCE
■ BIT BIT
■ BOLETIN ECONOMICO DE LA CONSTRUCCION

■ CATALUNYA CONSTRUCCIONES
■ CERCHA
■ CIC
■ EME DOS
■ ENERGIA Y MEDIO AMBIENTE
■ ESTANQUEIDAD Y AISLAMIENTO
■ INFORMACIONES
■ INSTALACIONES DEPORTIVAS

■ JACENA
■ LA PUNXA
■ L'INFORMATIU
■ ON
■ PROYECTAR NAVARRA
■ REVISTA DE LA CONSTRUCCION
■ VIDRIO

ENTREVISTA

Aleix Cort

Josep M. Nadal. Alcalde de Tarragona.

Josep M. Nadal va néixer l'any 1950. Casat i amb dos fills, ha exercit durant 18 o 19 anys com a advocat abans de ser alcalde de Tarragona, i tres vegades diputat. La valoració del seu currículum ja no és una cosa seva sinó que l'han de fer els altres.

E: Tarragona té com a ciutat monumental que és, una sèrie de servituds que condicionen el seu desenvolupament. Una d'aquestes és el problema de manca d'aparcaments. ¿Hi ha algun tipus d'intervenció prevista per solucionar aquest problema?

N: *La nostra idea, que era fer un gran pàrquing subterràni a la Rambla Vella, s'ha trobat amb unes estructures anteriors als romans, i ara les obres estan aturades, pràcticament definitivament. Hi ha coses -afirma- que no tenen solució. Hi haurà sempre una part de Tarragona, la part alta, on difícilment es podrà solucionar el problema del trànsit. A menys que aquesta part de la ciutat es destinés a zona peatonal.*

E: La idea no sembla agradar-li gaire. Per què?

"La valoració del meu currículum no és cosa meva sinó que l'han de fer els altres"

N: *Em dona la sensació que la gent que viu en aquests tipus de zona sembla que sigui una mica de mostra, que tingui que estar allí maqueta i ben col·locada perquè forma part de l'entorn, perquè el turista se la miri.*

E: Davant del dilema: Incorporació dels espais arqueològics a la vida moderna o com a simples espais de visita, cap on es decantaria?

N: *Tarragona és una ciutat especial, diferent. Per una banda té unes servituds de 2000 anys d'història; per l'altra, una sèrie de servituds d'alta tecnologia. A 1 km., pràcticament, unes de les altres. Aquesta simbiosi és complicadíssima. A més, hi ha una gran qüestió a plantejar-se entre tots plegats: Si el que els romans van destruir nosaltres ho hem de conservar. Probablement -respon-, perquè forma part del que és el sentit històric. Però és molt complex. Vostès que estan treballant en això de l'arquitectura hi tenen molt a dir.*

E: Quina és la via que se segueix quan hom pensa que, a l'hora de fer una obra, pot topar amb alguna resta arqueològica?

N: *El particular té dues opcions: Que l'excavació la faci l'Ajuntament, la Generalitat, o que se la faci ell contractant uns tècnics amb la supervisió nostra.*

Josep M. Nadal

Foto: Cori Pedrola

E: Quin tipus d'ajuts estableix l'Ajuntament perquè un propietari pugui fer un treball de rehabilitació a una casa que estigui a la part alta?

N: *Hi ha les subvencions de la Generalitat, quan determinen que és una zona de protecció específica, i hi ha les de l'Ajuntament, depenent del tipus de treball.*

E: ¿Té algun tipus de Conveni, l'Ajuntament, amb els Col·legis d'Arquitectes Tècnics i d'Arquitectes?

N: *Té convenis pel tema dels tests d'habitatge, d'al·luminosi i d'algunes intervencions (Jujol).*

E: L'Ajuntament de Tarragona com a centre d'una àrea d'influència determinada (Camp de Tarragona) estableix algun tipus d'ajuts al medi rural?

N: *Els ajuts només estan circumscrits a la part alta i al Serrallo, com a dos fets històrics.*

E: Quines intervencions destacaria, entre les que s'han fet últimament a la ciutat?

"Els col·legis utilitzen les instal·lacions de l'Ajuntament sempre que ho necessiten"

N: *La de la Torre de Pilat i la Plaça del Rei. Jo crec que han estat grans intervencions -respon- convençut.*

E: Algunes han anat acompanyades d'una certa polèmica...

N: *Totes les intervencions que facin referència a qüestions de monuments originaran sempre polèmica. És inevita-*

ble. Totes les intervencions d'aquests tipus són complexes i opinables. La polèmica, però, la creen els mateixos tècnics. Tots opinen sobre l'obra d'un altre. És normal...

E: Al final de mirador també s'havia de fer una intervenció, no?

N: En tot el que és la platja del Miracle: La connexió del Balcó del Mediterrani amb el mar. És una inter-venció molt complexa però gens polèmica.

E: És aprovada?

N: Estem en la feina. Estem fent un vial que desvia el tràfic i passa per sota i per damunt. Per sota -aclareix- passa el vial, per sobre passa el pont que salta la via. L'obra del vial comença el mes que ve.

E: ¿Com s'ho fa l'Ajuntament a l'hora de designar els tècnics que han d'intervenir en obres de certa envergadura?

N: Hi ha vegades que els designa la Generalitat i hi ha vegades que els designa l'Ajuntament o el propi Col·legi d'Arquitectes. En l'obra de Jujol del Metropol, per exemple, el tècnic el va designar el propi Col·legi d'Arquitectes de Tarragona (hi ha una altra obra del Jujol que està a la Via de l'Imperi i està pràcticament acabada). Com pagaven el projecte...

E: En aquest Conveni un Col·legi designa l'arquitecte i l'altre, l'arquitecte tècnic, fent-se càrrec dels honoraris respectius, no?

N: Sí.

E: Existeix algun altre tipus de Conveni amb els Col·legis?

N: Els col·legis utilitzen les instal·lacions de l'Ajuntament sempre que ho necessiten, com a sales de reunions o conferències (Antiga Audiència, Torre de Pilat...). Sempre hem tingut una bona relació amb els Col·legis d'Advocats. La col·laboració amb ells ha estat sempre bona.

E: Existeix algun tipus de col·laboració a nivell de publicació?

N: No, a nivell de publicacions no.

E: I d'exposicions?

N: D'exposicions, sí. L'última va ser una exposició conjunta amb la Generalitat que parlava de la rehabilitació de la part alta de Tarragona. Es va fer al Col·legi d'Arquitectes Tècnics.

E: Creu, com a polític que és, que es podria fer alguna proposta a nivell institucional amb el fi d'incentivar els propietaris que tenen vivenda en un nucli rural amb un cert interès perquè el rehabilitessin.

Ajuntament de Tarragona

Foto: Cori Pedrola

“El problema dels pobles o de les situacions rurals és més un problema de decisió de vida que d'habitatge”

N: Molt em temo que el problema dels pobles o de les situacions rurals és més un problema de decisió de vida que d'habitatge. La rehabilitació dels pobles és més en funció de segones vivendes que com a espais propis, i el que no es pot fer és ajudar la rehabilitació de segones vivendes quan tanta feina es té amb les primeres encara, no? Fins que la joventut no tingui clar quin model d'habitatge vol utilitzar cara al futur (bloc de pisos, vivenda paretjada...) les Administracions difícilment hi podran fer res.

E: Per acabar, si hagués destacat alguns nuclis d'interès històric-arquitectònic a nivell de província quins destacaria?

N: Hi ha coses realment espectaculars dintre de la província. Una d'elles és l'assut de Xerta; hi ha el Delta, també. Després hi ha el tema dels templaris d'Horta de Sant Joan. De templaris n'hi ha molts de repartits per tot el món, des dels Pirineus fins aquí a baix, però, vaja, és important. Després, hi ha la Ciutat de Tarragona, indiscutiblement. Els Munts de Torredembarra. En fi... El que passa és que dir “aixó sí i aixó no” en funció de la seva història és respectar molt poc la Història. Perquè d'història s'ha de respectar tant la de dos mil any com la de deu dies.

El Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Tarragona els desitja un Any Nou ple de Pau i Felicitat.

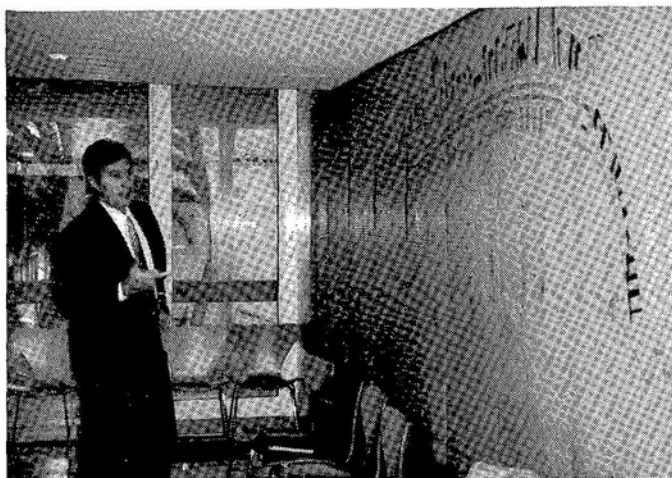
SALOU: ORDENACIÓ DE LES PLATGES DE LLEVANT I DE PONENT

El projecte d'ordenació de les platges de Llevant i Ponent sorgeix de la voluntat de l'Ajuntament per l'ordenació del litoral del terme municipal. El cas de Salou es pot generalitzar a àmplies zones de la costa catalana; on el fenomen del turisme de masses està demanant la proposició i realització de projectes capaços d'ordenar no només les platges sino també els seus espais annexes. El projecte que ens ocupa s'inclou en aquest context, com l'eina a través de la qual es revitalitzarà i millorarà la façana marítima.

En el projecte es diferencien les dues platges i s'utilitzen mitjans d'ordenació adaptats a les característiques de cadascuna d'elles.

PLATJA DE LLEVANT:

L'ordenació pren l'actual Passeig com l'espina dorsal que lliga la intervenció; aquesta es desenvolupa en una franja d'uns 40 mts. tangencial al passeig, en la qual es disposen un seguit d'espais per activitats recreatives i de servei en connexió, tant amb la platja, com amb la ciutat.

Presentació projecte

Foto: Mª Teresa Gras

El principi bàsic del projecte és la superposició de cinc sistemes d'ordenació autònoms: l'edificació, l'aparcament, la vegetació, l'aigua i el recorregut peatonal. L'altre tret característic és que es basa en reinventar el concepte de jardí clàssic utilitzant-lo com aglutinador d'activitats. Es prenen com a models els jardins de les cultures mediterrànies i, en concret, el jardí àrab, l'egipci, l'oasi, el romà, el grec i el celta.

La part més rellevant del projecte resideix en la vegetació. La disposició i combinació de les diverses espècies s'adequa a les diferents sensacions d'olor, color i textura que es vol aconseguir en cada indret concret, les quals van lligades als diferents paviments que s'utilitzen al llarg de la intervenció i als usos de cada zona.

L'altre element rellevant del projecte és l'aigua, en constant relació amb tots els tipus de jardins. Així, doncs, es realitzen recorreguts canalitzats, fonts, sortidors, dipòsits, estanys, etc., els quals acaben conformant el caràcter de cada zona.

El resultat és un recorregut peatonal al llarg d'un seguit de jardins històrics que aporten un nou interès al passeig creant un recorregut menys tradicional, en el que predominen els valors culturals, socials i històrics de la nostra cultura mediterrània.

PLATJA DE PONENT:

Per les seves dimensions i amplada la intervenció en aquesta platja és més acotada. L'objectiu és adequar els accessos i ordenar la vista al mar des del Passeig, recomposant el paviment deteriorat i ampliant la voravia en uns 2 mts.

Salou, a 16 de novembre de 1993.

Mª Teresa Gras

ALUMINIS
ORTIZ

ALUMINI i SERRALLERIA

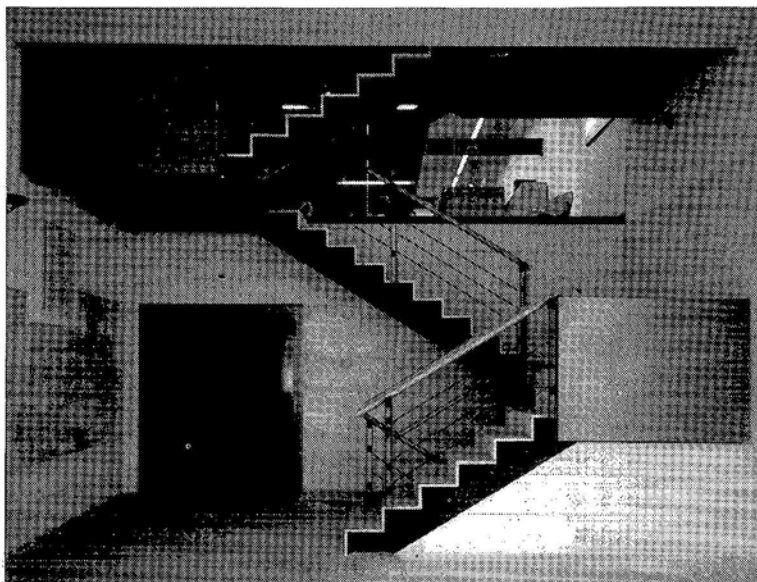
Carrer Sabadell, 4 • Telèfon 75 53 76 • 43206 REUS

RECUPERACIÓ DE L'ANTIC HOSPITAL DE SANTA TECLA DE TARRAGONA PER A SEU DEL CONSELL COMARCAL (II)

L'estament eclesiàstic, en restaurar-se la ciutat i l'Arquebisbat de Tarragona, va ocupar la terrassa superior, a on va edificar-se la catedral, el palau de l'arquebisbe, la canònica i altres dependències pròpies del clergat. Entre aquestes dependències i serveis, l'hospital: lloc de refugi de malalts, pelegrins i vianants. L'arquebisbe Hug de Cervelló va deixar, en testament (1184), la quantitat de 100 marabatins, suma molt crescuda, destinada a datar i construir un hospital. L'any 1220 s'ha documentat l'existència del càrrec d'hospitaler, fet que hem de considerar com una prova del seu funcionament. Desconeixem la relació que va poder existir i que tradicionalment s'ha atribuït entre el porxo, obra tardo-romànica, d'extraordinari valor artístic, datable als darrers anys del segle XII, o potser millor, als primers del segle XIII, i l'edifici de l'hospital de l'arquebisbe Hug de Cervelló. Aquesta fundació hospitalària no va reeixir, i a meitats del segle XV, l'arquebisbe Pere d'Urrea va manar edificar un nou hospital dedicat a Santa Tecla (1464). El nou edifici va aprofitar el porxo romànic i a sobre van construir-se dos nous pisos. Per dissort l'hospital de l'arquebisbe d'Urrea també va tenir una breu trajectòria, i l'any 1588 va ésser abandonat.

L'Hospital de Santa Tecla fou venut i parcel·lat, i un nou carrer va dividir-lo per la meitat. Per sort, va restar la façana, un conjunt arquitectònic de doble estructura, la part baixa romànica i els primers i segon pis gòtics. Aquesta façana, molt malmesa, ha arribat fins els nostres dies com a testimoni de quatre-cents anys d'història tarragonina.

Hi ha moltes preguntes a fer i poques respostes. On i com era l'hospital de l'arquebisbe Cervelló? L'hospital

Consell Comarcal

Foto: Arxiu

de Santa Tecla, quines restes va aprofitar aquest primer hospital?

Hi ha una realitat, la façana de l'Hospital amb la seva doble construcció romànica i gòtica és una notable obra de l'arquitectura civil catalana

Joan-F. Cabestany i Fort

El Centre d'Estudis de l'Edificació de Tarragona (CEET) seguint la iniciativa presa l'any passat, va promoure el segon curset d'iniciació a l'escalada que es va realitzar el passat 19 de desembre.

La direcció del curs, va ser a càrrec del nostre company Antoni Ruiz, conjuntament amb altres escaladors i, a l'igual que el darrer any, varen aprofitar la diada per a col·locar un pessebre a les parets del Montmell.

aigua i llum fred i calor

Carrer Modest Gené, 22 - Telèfon 75 54 07 - 43204REUS

LABORATORI

CONTROL DE QUALITAT

CARACTERÍSTIQUES DEL FORMIGÓ

Extret del manual editat per l'Associació de Fabricants de Formigó Preparat, (ANEFHOP), juny de 1992.

Les característiques del formigó es poden classificar en dos grups:

1.- Característiques del formigó fresc, mentre es trobi en estat plàstic.

2.- Característiques del formigó endurit.

1.- FORMIGÓ FRESC.

Al demanar el formigó, segons el tipus d'obra s'exigeix d'ell unes determinades condicions: que sigui manejable, transportable i fàcilment col·locable, sense que perdi la seva homogeneïtat. Si aconsegueix totes aquestes exigències direm que és un formigó dòcil.

Perquè un formigó tingui la docilitat adient, ha de presentar una consistència. (La consistència és l'assentament en la prova del con d'Abrams).

Com pot ésser aquesta consistència? Pot ésser seca (0-2 cms), plàstica (2-6 cms), tova (5-10) o fluïda (8-17), segons l'assentament de la mostra de formigó.

Què és la cohesió d'un formigó? La facilitat en què un formigó és capaç de segregar-se. Així, direm que un formigó és molt cohesiu si és molt difícil que se segregui. I, al contrari, una amassada és poc cohesiva si presenta una gran tendència a segregar-se.

Els factors que poden afectar la docilitat d'un formigó poden ésser:

a) Els àrids de formes allargades i amb arestes. Aquests donen un formigó poc dòcil. Si no es disposa d'un altre tipus d'àrid, es recomana amassades més riques en ciment i sorra, així com també l'ús d'un fluïdificant o superfluïdificant.

b) Els formigons fabricats amb àrids matxucats en cantera, tenen menys docilitat que els fabricats amb àrids naturals.

En general la docilitat del formigó està directament relacionada amb la forma dels àrids i, especialment, de la sorra.

Per millorar la docilitat del formigó és important:

L'ús adequat d'additius, el temps d'amassat i la formigonera, factors tots que són primordials per augmentar la docilitat del formigó.

Una vegada el formigó col·locat en obra li hem de demanar que sigui homogeni compacte i uniforme.

Com aconseguir un formigonat homogeni?

Per aconseguir-lo es formigonarà verticalment, sense moviments horitzontals de la massa i no deixant que el formigó caigui lliurement des de gran altura. El gruix de les tongades horitzontals no ha d'ésser superior a 60 cms; a més a més consolidarem cada tongada sense deixar que passi molt de temps entre capa i capa, per suprimir juntes fredes.

Compactació: la compactació pot ésser: a) per piconat i b) per vibrador.

a) La compactació per piconat es farà en estructures de poc gruix, per capes de 15 a 20 cms, i formigó de consistència tova o plàstica.

b) La compactació per vibrador es farà amb formigons secs, plàstics i tous.

Uniformitat del formigó, com aconseguir-la?

S'aconsegueix regant els motlles i encofrats abans d'abocar el formigó, perquè no absorbeixi aigua, vigilant l'estanquitat dels encofrats, que no surti la vorada de morter, així evitarem que el formigó perdi l'aigua, necessària per a la hidratació del ciment i posterior enduriment. Mantindrem aquest curat durant un període de set dies. Es tindrà en compte no regar el formigó abans del fraguat.

2.- FORMIGÓ ENDURIT.

Un formigó es diu que és bo si és durable. La durabilitat ve donada per la resistència que té aquest formigó en el medi ambient que està col·locat.

Factors que intervenen en la durabilitat:

La impermeabilitat. Aquesta es pot aconseguir mitjançant la compactació, relació aigua/ciment adequades i curat convenient. Aquest depèn del lloc on es troba l'obra.

La comprovació més important que constitueix la base per a determinar la qualitat del producte és la resistència; així, en general, es pot dir que un formigó d'alta resistència és un bon formigó.

Ernest Valls

**laboratori
d'assaigs**

LABORATORI ACREDITAT
del Col·legi d'Arquitectes
Tècnics de Tarragona

Gestió de la qualitat

Acreditat en:

- * Formigó armat
- * Mecànica del sòl

LABORATORI TARRAGONA
Pol. Industrial Francolí, núm. 5
Tel. 57 79 09 (2)
Fax 54 78 47

LABORATORI VENDRELL
C/. Roman, núm. 1
Tel. 66 51 63
Fax 66 51 63

ELS DOCUMENTS DELS PROJECTES PER A L'EXECUCIÓ D'OBRES PÚBLIQUES LOCALS

Dins dels documents tècnics per a l'execució d'obres públiques locals, el Projecte d'Execució és l'element fonamental i, des de tots els punts de vista, imprescindible en l'execució d'obres.

En el projecte d'execució d'obres cal exposar i desenvolupar la solució tècnica a un problema, una mancança o una necessitat. El projecte possibilita l'obtenció de les autoritzacions i aprovacions administratives que en cada cas siguin necessàries, la contractació i la realització de les obres.

El seu contingut bàsic, d'acord amb la normativa vigent, és el següent:

Document 1.

MEMÒRIA (I ANNEXOS)

- 1.1 **Contingut de la memòria.**
 - 1.1.1 Antecedents i objecte del projecte.
 - 1.1.2 Ordre de redacció del projecte i dades del seu autor.
 - 1.1.3 Resum dels estudis tècnics precedents que serveixen de base al projecte.
 - 1.1.4 Població i necessitats.
 - 1.1.5 Solucions alternatives i justificació de la solució adoptada.
 - 1.1.6 Descripció de les obres objecte del projecte, les obres preexistents i la seva interconnexió.
 - 1.1.7 Justificació del dimensionat i la disposició del conjunt de les obres.
 - 1.1.8 Programa d'obra. Terminis d'execució.
 - 1.1.9 Resum dels pressupostos.
 - 1.1.10 Consideracions finals.
- 1.2 **Annexos a la memòria.**
 - 1.2.1 Característiques del projecte.
 - 1.2.2 Justificació de preus.
 - 1.2.2.1 Preus simples de mà d'obra.
 - 1.2.2.2 Preus simples de materials.
 - 1.2.2.3 Preus simples de maquinària.
 - 1.2.2.4 Preus auxiliars.
 - 1.2.2.5 Preus unitaris descompostos.
 - 1.2.2.6 Partides alçades.
 - 1.2.3 Justificació, si s'escau, del cost de les reposicions i els desviaments de serveis.
 - 1.2.4 Control de qualitat.
 - 1.2.5 Béns i/o drets que, si s'escau, es consideren de necessària ocupació temporal, imposició de servituds o expropiació.
 - 1.2.6 Pressupost per al coneixement de l'Administració.
 - 1.2.7 Altres annexos.

Foto: L'INFORMATIU

Document 2.- PLÀNOLS.

- 2.1 Plànols d'informació.
 - 2.1.1 Situació i emplaçament.
 - 2.1.2 Estat actual.
- 2.2 Plànols generals.
- 2.3 Plànols constructius i de replanteig.
- 2.4 Plànols de detall.

Document 3.-

PLEC DE PRESCRIPCIONS TÈCNIQUES I FACULTATIVES

- 3.1 Definició de les obres.
- 3.2 Disposicions tècniques a tenir en compte.
- 3.3 Materials, dispositius i instal·lacions i les seves característiques.
- 3.4 Execució i control de les obres.
- 3.5 Medició, valoració i abonament de les obres.
- 3.6 Període de garantia i recepció de les obres.

Document 4.- PRESSUPOST.

- 4.1 Estat d'amidaments
- 4.2 Quadres de preus
 - 4.2.1 Quadres de preus simples; de mà d'obra de materials de maquinària
 - 4.2.2 Quadre de preus núm. 1
 - 4.2.3 Quadre de preus núm. 2
- 4.3 Pressupostos parcials
- 4.4 Pressupost general
 - 4.4.1 Pressupost d'execució material
 - 4.4.2 Pressupost d'execució per contracte

Documents complementaris que cal incorporar, en determinades circumstàncies:

Els que sigui d'aplicació el Reial Decret 555/1986, de 21 de febrer, pel qual s'implanta l'obligatorietat de la inclusió d'un Estudi de Seguretat i Higiene en el treball, el contingut del qual l'estableix l'esmentat Reial Decret.

Els que han de sotmetre's a una avaluació d'impacte ambiental, inclouran, a més a més, un estudi específic referit als aspectes i les determinacions establerts en la normativa sectorial (el Decret 114/1988, de 7 d'abril i, supletòriament, el Reial Decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, i el Reial Decret 1131/1988, de 30 de setembre).

BIBLIOGRAFIA I RECULL NORMATIU:

- Quadern núm. 9 del Setmanari Informatiu de la Direcció General d'Administració Local del Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya.
- Texto articulado de la Ley de Bases de Contratos del Estado.
- Llei municipal i de règim local de Catalunya.
- Reglamento general de contratación del Estado.

ASSESSORIA JURÍDICA

EL RISC I EL PERILL PER MANCA DE PROTECCIONS A LES OBRES

Per insistir, una vegada més, en la conveniència d'extremar l'actuació professional respecte a l'adopció de les mesures de seguretat per a evitar accidents laborals, i aquí voldria assenyalar l'abast de l'Art. 348 bis a) del Codi Penal, segons el qual:

«Tots aquells que estant legalment obligats no exigeixin o facilitin els mitjans o procurin les condicions perquè els treballadors exerceixin una activitat amb les mesures de seguretat i higiene exigibles, amb infracció greu de les normes reglamentàries i posin en perill la vida o integritat física, seran castigats amb la pena d'arrest major o multa de 100.000 a 500.000 ptes.».

Aquest precepte tipifica la conducta de «tots aquells que estant legalment obligats...», i entre aquestes persones evidentment cal entendre que els Aparelladors i Arquitectes Tècnics, per tenir un especial protagonisme en matèria de protecció, seguretat i higiene, segons les noves disposicions que incideixen aquesta temàtica, em refereixo al R.D. 555/86 de 21 de febrer, completat pel R.D. 84/90 de 19 de gener sobre l'Estudi de Seguretat i el Pla de Seguiment sobre l'aplicació de l'Estudi, que li pot ser d'aplicació directa.

Generalment en l'ordenament penal els delictes o faltes per imprudència solen tenir un paràmetre i un comú denominador, i és que solament seran perseguibles si comporten un resultat concret, és a dir, cal necessàriament que com a conseqüència d'unes accions i omissions culposes, passi un accident, perquè si no es dona aquest resultat, per molt malament que

estigui l'obra en quant a falta de mitjans de seguretat, no se'ns demanarà cap responsabilitat de caire penal.

Bé, doncs, en el cas de l'article abans esmentat, no cal que es produeixi cap resultat concret, ni lesions ni cap accident laboral mortal. La sola comprovació de què manquen unes proteccions que posin en perill la vida o integritat física dels treballadors o de terceres persones, ja constitueix un delictes. A més, la pena que té previst aquest article no serà mai cobert per la Companyia Asseguradora.

Faig una crida per evitar que algú es pugui veure involucrat en un procediment d'aquest tipus, que ja s'ha donat el cas, al demanar responsabilitat als tècnics d'un edifici que ja està totalment acabat, i en què no es va produir cap accident, però, i malgrat això, el Ministeri Fiscal ha instat les seves actuacions pel contingut d'uns actes d'infracció del Servei d'Inspecció del Ministeri de Treball de l'any 1991.

Aquesta és la part negativa, però si com diu la dita, «del pecat se'n pot fer virtut» també hem de reconèixer que en un cas extrem, davant d'una reiterada mancança greu de proteccions per l'incompliment de les ordres donades, i amb els Llibres d'Ordre i Incidències degudament complimentats, podem exercir la denúncia davant del Jutjat o Comissaria més propera. Cadascú valorarà la pertinència d'aquesta possibilitat, davant de la proporcionalitat en la gravetat de la situació de l'obra i la seva repercussió.

Serveixi aquest escrit com una crida, una vegada més, a l'exercici de la responsabilitat personal, que

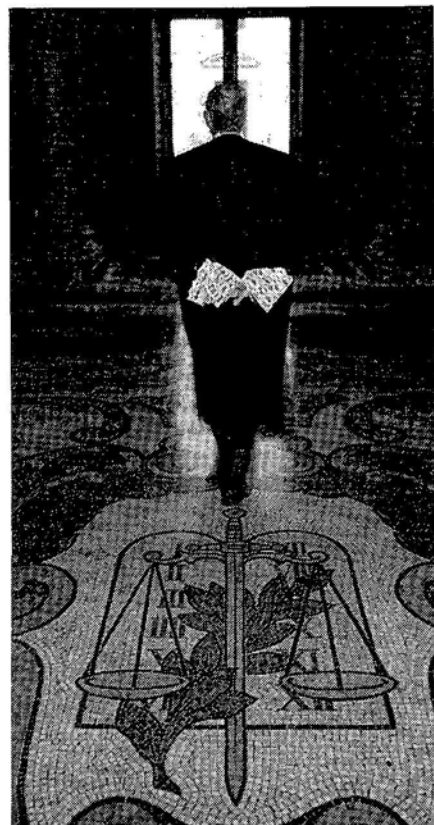

Foto: Arxiu

eviti el reconeixement de responsabilitats civils i penals per part dels Jutjats i Tribunals.

F. Xavier Escudé i Nolla.
Lletrat assessor.

GABINET TÈCNIC

La creació del Gabinet Tècnic obeeix a la necessitat de satisfer qualsevol tipus de consulta que puguin plantejar els col·legiats i usuaris.

Aquesta mena de Gabinet ja funciona en quasi tots els Col·legis, afegint-s'hi ara el de Tarragona.

Les consultes podran ésser relacionades amb els sectors de l'Edificació, Urbanisme, Control de Qualitat, consultes legals, etc.

Paral·lelament, i amb la finalitat de potenciar el Gabinet, se l'anirà dotant de les normes UNE (en col·laboració amb una biblioteca) o d'aquelles altres publicacions, que siguin les més adients envers les finalitats previstes.

Així mateix, i en col·laboració amb l'Aula d'Informàtica, es podran consultar els programes capdavanters i altres que puguin ésser sol·licitats pel col·lectiu.

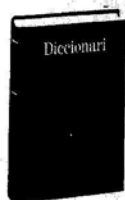
El Gabinet disposa d'una estació de dibuix assistit, composta per un ordinador 486/66 M2, HD 245 Mb, monitor celta, resol·lució 17", tauleta digitalitzadora 12x12", una impressora de raig de tinta i el plotter DIN.A0 que es disposa actualment.

S'està estudiant implantar, a través de Modem, l'accés a les bases del BOE, ARANZADI, etc. i teniren pantalla al moment qualsevol norma o decret.

Un altre dels avantatges que tindran els Arquitectes Tècnics en el Gabinet serà, en els casos que

gestionin per compte de la propietat, fases completes o parcials de l'immoble. En aquest cas, el Gabinet Tècnic podrà establir, en la redacció del projecte arquitectònic, una col·laboració amb l'Arquitecte Tècnic, quedant adscrit, si ho desitja, en l'equip redactor i participar en treballs específics. D'aquesta manera hi haurà un millor coneixement del projecte, cosa que suposarà un millor control de l'obra, beneficiant així el producte final.

El Director del Gabinet Tècnic és el col·legiat N'ANGEL CASAS i SANCHEZ, que també és Arquitecte, i que en la seva doble vessant tècnica pot assessorar al col·lectiu en tot allò relacionat amb el sector de l'Arquitectura i la Construcció.

**DICCIONARI
DE
BUTXACA
DE LA
CONSTRUCCIÓ
(DBC)**

ESCARPA DE DENTS

Cisell dentat que usen els picapedrers per a tallar els carreus. També la utilitzen els escultors.

PLATINA O BRIDA

Tros de tub curt que serveix per empalmar entre elles mateixes les canelles de fang.

CINDRI

Carcassa que sosté l'estructura adovellada d'un arc.

ESTINTOLAMENT

Estructura provisional feta per estintolar alguna cosa. Pot ser una bastimentada.

BIBLIOTECA

LLIBRES D'INTERES EDITATS RECENTMENT

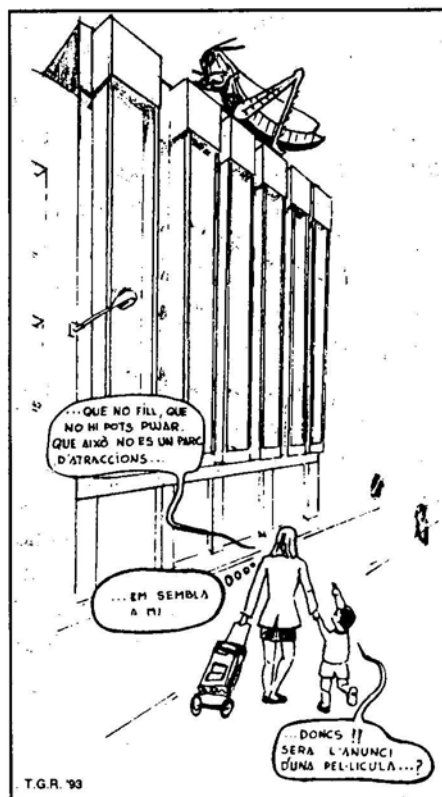
- LA HUMEDAD COMO PATOLOGIA FRECUENTE EN LA EDIFICACION.- Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes de Madrid.
- EL LEGADO OCULTO DE VITRUBIO. SABER CONSTRUCTIVO Y TEORIA ARQUITECTONICA.- Alianza Forma.

ÚLTIMES ADQUISICIONS DE LA BIBLIOTECA DEL COL·LEGI

- PISCINES HIGIENE I SALUT.- Departament de Sanitat i Seguretat Social. Generalitat de Catalunya.
- NOTICIA DE LAS OBRAS DE RESTAURACION Y CONSOLIDACION DE LA REAL CLERECIA DE SAN MARCOS EN SALAMANCA.- Colegio de Aparejadores y Arquitectos Técnicos de Madrid.
- GUIA PRACTICA DE LA CANTERIA.- Escuela Taller de Restauración «Centro

histórico» de León.

- EL VIAJE DEL DESCUBRIMIENTO. NOTAS Y COMENTARIOS AL DIARIO DE COLON.- Instituto de Ingenieros Técnicos de España.
- DEL DIOS DEL FUEGO A LA MAQUINA DE VAPOR. INTRODUCCION DE LA TECNICA EN HISPANO-AMERICA.- Instituto de Ingenieros Técnicos de España.
- EUROCONSTRUCT. CONFERENCIA D'ESTIU JUNY 1993. INFORME SOBRE EL SECTOR DE LA CONSTRUCCIO A ESPANYA. SINTESI EUROPEA. Itec.
- OBRAS EN EDIFICACION 1992-1993 (2n. trimestre).- Dirección General de Programación Económica y Presupuestaria. MOPU.
- ANUARIO ESTADISTICO 1992.- Dirección General de Programación Económica y Presupuestaria. MOPU.
- GESTION DE CALIDAD. ISO 9000. GUIA Y COMENTARIOS.- Aenor.

AULA INFORMÀTICA

QUINA CAPACITAT ESCOLLIR?

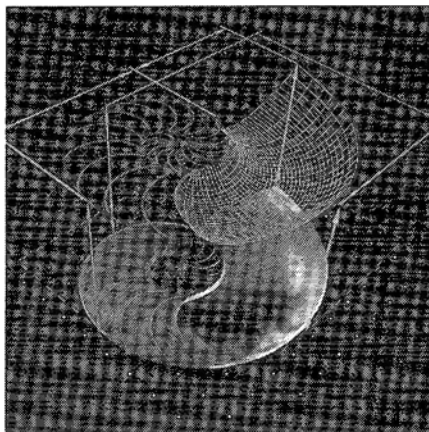
¿Qui no s'ha trobat alguna vegada amb el fatal missatge que ens mostra el nostre ordinador anunciant-nos que s'ha esgotat la memòria? (Not ehgout memory). Malauradament és un dels majors problemes amb que s'ha d'enfrontar l'usuari corrent.

Avui dia totes les noves versions dels programes més populars del mercat estan incrementant espectacularment les seves necessitats bàsiques d'execució, ja sigui en forma de memòria RAM, com de capacitat del disc dur.

Molta part de la «culpa» d'aquesta demanda de capacitat, la té una aplicació de la qual s'han venut milions de còpies a tot el món i que ha originat el desenvolupament de programes amb aquest tipus de necessitats; aquesta aplicació és **Microsoft Windows**. El requeriment de tanta capacitat es deu en bona mesura al seu entorn gràfic, que en aquests temps tots els usuaris de software estan emprant, degut a la facilitat d'utilització que se li brinda a l'usuari.

De totes formes si fem una ràpida visió del mercat de software podem arribar a escatir una configuració mínima per a moure's en aquest mar de programes d'aplicacions, encara que alguns d'ells són veritables monstres en quant a la capacitat requerida.

Un dels principals esculls amb que ens trobem és la quantitat de memòria R.A.M. que hem d'instal·lar en el nostre equip. Sempre hem de tenir en compte el tipus de programes bàsics que haguem d'utilitzar, per exemple Dibuix Assistit, Càlcul, Gestió, etc., però en termes generals podríem dir que la quantitat de memòria mínima requerida per a poder utilitzar qualsevol tipus d'aplicació de les

denominades potents seria la 4 Mb.

No cal ni dir que hi ha moltes aplicacions que tenen aquest llistó més alt, però estem parlant en termes generals; per exemple, per a utilitzar l'última versió del programa Auto-Cad es requereix un mínim de 8 Mb. i se n'aconsellen 16.

Un altre dels punts més conflictius pel que fa a la capacitat de l'equip,

és la d'escollir el tipus de disc dur. També en aquest camp la recomanació mínima que fem és de 90 Mb. per a poder fer front a la majoria de programes.

La part més difícil de la decisió és la d'escollir el microprocessador que volem per al nostre ordinador, si ha d'ésser un 80386 ó un 80486.

Cal remarcar la diferència de rendiment que hi ha entre ambdós processadors, i destacar que el 80386, perquè pugui realitzar treballs de disseny assistit, se l'ha de dotar d'un coprocessador matemàtic, cosa que el 486 ja té.

Resumint, abans d'adquirir un ordinador o actualitzar l'antic, s'ha de tenir molt clar el treball que ha de dur a terme.

Marcel Ramírez

Cap del Dep. d'Informàtica
del C.A.A.T.T.

ACCIDENTS MÉS FREQUENTS A L'OBRA PER MANCA DE MESURES DE SEGURETAT

Davant dels nombrosos accidents de treball en les obres de construcció de les nostres comarques, cal fer sens dubte una reflexió i buscar-ne sol·lucions.

S'ha de dir que els accidents més greus es deriven de les següents causes:

Caigudes al buit dels operaris.

Caigudes d'objectes damunt dels operaris.

Electrocució.

Tot seguit anem a relacionar els perills existents en les diferents fases de les obres, la manca de mesures de seguretat i el tipus d'accident que es pot produir.

Es pren com a comparació un

edifici típic de varies plantes, situat en l'interior del casc urbà de qualsevol població mitjana de la demarcació, amb un soterrani, estructura de formigó i trancaments de fàbrica de maó i sense Estudi de Seguretat.

CIMENTACIÓ.

Caiguda al fons de la cimentació, ensulsiada dels talussos, perill de desperfectes importants en les parets mitgeres, accidents derivats de la circulació de les màquines excavadores i camions.

Sol ésser un moment de gran desordre a l'obra. Moltes vegades no està convenientment tancada, a més de què gairebé mai està el

forat de la cimentació senyalat.

ESTRUCTURA.

Caigudes des d'alçàries con-siderables; cops per objectes que transporta la grua; caiguda d'objectes des de les diferents plantes.

Se solen col·locar les xarxes de protecció, però normalment no es fa fins a la tercera planta, amb diverses excuses, com ara que el sistema que tenen no ho permet, que no es recorda perquè no hi ha alçària important... quan la majoria de les plantes baixes fan més de 3,50 metres. Les xarxes, a més, no se solen ancorar convenientment i estan la majoria en un estat de conservació molt deficient; també cal remarcar en aquesta fase el perill dels forats en el forjat, com els de l'ascensor, els de les caixes d'escala, els d'instal·lacions, etc.

TANCAMENTS.

Caigudes des de les diferents plantes, caigudes de material a la PB. Aquests perills s'accentuen si es junten en el temps la fase d'estructura i la de tancaments.

Si es col·loquen baranes, mai aconsegueixen la reglamentació; es treuen en el moment en què es comença a treballar a les parets de tancament exterior, perquè molesten. Solen haver-hi balcons i terrasses sense cap mena de barana; en l'interior de l'edifici el forat de l'ascensor està generalment situat en les zones més fosques i amb unes baranes deficientes o bé inexistents; les escales moltes vegades tenen sense col·locar cap tipus d'esglaó i sense baranes; els patis interiors no estan quasi mai tancats.

Cal remarcar la creixent col·locació de xarxes de plàstic d'un metre d'alçària, gairebé sense enganxar a cap lloc i que no compleixen cap tipus de normativa.

COBERTES.

Caigudes; cops de les grues, que generalment són poc altes.

En les cobertes, ja siguin planes o bé inclinades, no

sol haver-hi mai cap tipus de barana, bé perquè els ràfecs molesten o bé perquè es farà una barana d'obra. Fóra aconsellable la utilització de cinturons de seguretat. Les grues en aquesta zona solen treballar a molt baixa alçada, cosa que les fa més perilloses, a més de què aquest element és utilitzat per diferents persones, sovint poc experimentades, el que encara augmenta més el risc.

ACABATS.

Electrocucions, caigudes pels buits de l'obra interiors i exteriors.

És un moment de l'obra en què hi sol haver molts diferents oficis, amb personal poc experimentat en les diferents feines que es produeixen al seu interior (fusters, serrallers, pintors...); generalment tots volen utilitzar la grua; treuen proteccions perquè els molesten per a les seves feines; utilitzen l'electricitat per totes les zones d'obra, sense endolls ni cables adequats; es fan treballs amb cert perill molt a prop uns dels altres. En aquesta fase cal tenir cura en la vigilància de les mesures de seguretat col·lectives, degut al gran nombre de persones

que treballen a l'obra, generalment per poc temps i que desconeixen el comportament habitual en aquesta feina, ignorant les mesures de seguretat a prendre.

Un cop relacionades totes aquestes situacions habituals a les obres, és evident la importància en el control i insistència de les mesures a adoptar en quant a seguretat en la construcció.

De les construccions grans, amb estudi de seguretat, i de les petites vivendes unifamiliars, se'n podria fer un altre recull, tenint en compte sempre que un dels responsables de l'adopció de mesures de seguretat en les obres és el nostre col·lectiu, i com a tal se li demanen responsabilitats.

Foto: L'INFORMATIU

Josep Anguera i Cubells

Inspector d'obres.

RESSENYES

Miquel Ibáñez

EL MANTENIMENT ÉS UNA OBLIGACIÓ RENDIBLE.

Fer exercici físic i tenir cura en la dieta per prevenir malalties és cosa de sentit comú. Això mateix no s'observa en la consciència social al moment de conservar edificis, ja que a vegades, és massa tard per prevenir el desastre.

És cert que el vano de patologies del parc immobiliari és molt divers, degut a l'envelliment dels habitatges, les quals es deuen bàsicament a deficient conservació, essent les teulades, instal·lacions d'aigua, sanejament i electricitat, les més preocupants.

El manteniment sistemàtic és una garantia per a prevenir risc, i per a tenir millor qualitat de vida, generant llocs de treball, evitant l'extinció de molts artesans i professionals.

La formació dels professionals ha de ser la primera preocupació de les empreses per a poder fer un manteniment efectiu.

Per a obtenir això el col·lectiu professional s'ha de proposar promocionar, junt amb

les institucions públiques, una campanya de divulgació popular, mitjançant la implantació a Catalunya del «LIBRO DEL EDIFICIO», establint un pla d'inspecció que programi el manteniment i estrenyi les relacions amb organitzacions internacionals amb experiència en el tema.

REHABILITACIÓ.

¿Té sentit promoure avui en dia la rehabilitació?

Si se n'adonen, la major part dels centres històrics de ciutats i pobles es troben en estat de deixadesa i abandonament, en els habitatges que els componen. Al mateix temps s'observa que es construeix fora dels eixos principals de la ciutat. Això és un fenomen que ens fa preguntar ¿Té sentit promoure avui en dia la rehabilitació?

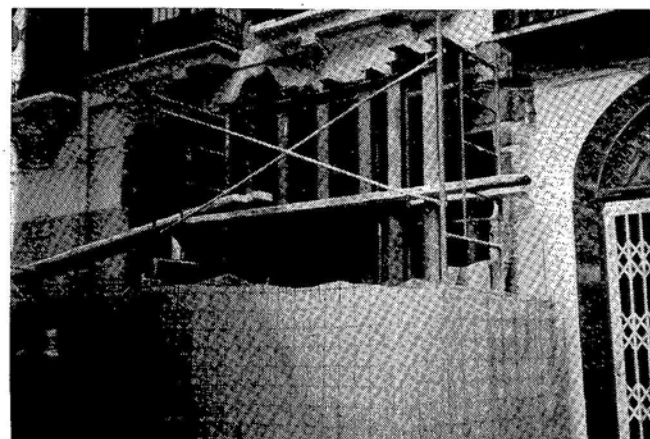
La resposta és evident, en funció de l'observat; almenys des del sector privat es diria que no.

I és que per a promoure rehabilitació fan falta tres característiques:

- Una actitud cultural especialment compromesa.
- Una empresa diversificada per apaivagar el risc econòmic.
- Una paciència de sant, per poder sortejar el tràmit tècnic-administratiu del rehabilitador.

En funció dels tres punts es pot observar que un procés de rehabilitació és molt més complex que una obra nova, per les variacions tècniques, el cost de les solucions adoptades, interpretació de normes, serveis, ordenances, etc.

Per tot això cal que l'Administració faci un canvi davant del promotor privat, creant mecanismes de buidat de finques, administracions àgils, accés a qualsevol tipus de subvencions, col·laboració pública-privada, etc.

Rehabilitació. Un estintolament com cal.

Foto: Josep Marsal

GENERACIÓN del 94

II CONGRESO DE APAREJADORES Y ARQUITECTOS TÉCNICOS

Así nos conocerán

Generación del 94

EL SEÑOR DE LA CASA DE
S. M. EL REY

Su Majestad el Rey,

accediendo a la petición que
tan amablemente le ha sido formulada,
ha tenido a bien aceptar la

PRESIDENCIA DEL COMITE DE HONOR

del «II CONGRESO DE APAREJADORES Y ARQUITECTOS TÉCNICOS», que se
celebrará en Granada del 22 al 25 de febrero de 1994.

Lo que me complace participar para su conocimiento y efectos.

PALACIO DE LA ZARZUELA, 16 de septiembre de 1993

El Jefe de la Casa de S.M. El Rey,

Sr. Presidente del Comité Organizador
del II Congreso de Aparejadores
y Arquitectos Técnicos
- GRANADA

Un Congreso necesario

Nuestro emblema

Quiero decir que Manuel J. J. su propio
emblemático, puede explicarse el significado del
logotipo que nos identificamos durante el Congreso
de Granada. Para el Congreso, y con el
subconsciente empujón de la «A», empresa
a realizar un elemento gráfico en el que
aparecen tres figuras distintas, pero
interrelacionadas, de señales o signos:

1. pensamiento lógico-técnico;
2. conocimiento constructivo;
3. proyección social de lo hecho.
Mientras que la primera señal, imaginativa y
suelta (inconsciente), obra sobre la base de
un dato que cancela la vista frontal de una
pirámide —una de las construcciones más
antiguas— y después le da cuerpo a través de la
gradación de color (temperament) rojo.
Para aclarar la importancia y dar una mayor
naturalidad espacial al
triángulo piramidal, dibuja
la sombra proyectada.
Y finalmente, al incor-
porar este tercer elemen-
to, me di cuenta de que
estaba dibujando de consi-
derable efecto. De hecho
es el tercer signo que
que buscaba: la proyección
social del conocimiento.
Conseguido este punto
todo lo demás se ha res-
uelto a ejecutar «técnica-
mente» la obra.

José Antonio
OTERO CEREZO,
Presidente
del Consejo General
de la Arquitectura
Española de España.

Nuestra profesión, como todas, necesi-
ta renovar periódicamente de savia
nueva que la realice e impulse pro-
fesional y socialmente en el futuro. Por ello,
es importante irnos a nosotros mismos y
observar qué aspectos conviene mejorar,
cultivar y desarrollar y cuáles mantener, para
afirmar los retos de próximos años.
¿Qué hemos sido, qué somos, qué se-
remos? Ver la profesión desde esta
perspectiva temporal nos llevará a enfrentarse
en su totalidad, con sus virtudes y sus
defectos. La celebración del II Congreso
Nacional de Arquitectos Técnicos constituye
una oportunidad única para estudiar la situa-
ción actual de la profesión de cara al futuro.
Y el paso en ese futuro de la profesión exige
una implicación decidida de todos los ap-
parejadores, arquitectos (libres e institu-
cionados profesionales).
Desde hace dieciocho años, los Apare-
jadores y Arquitectos Técnicos no hemos
celebrado un encuentro nacional. Este
evento es un desafío necesario.
Para encontrar solución a los problemas
que nos ocupan y nos preocupan, es
imprescindible oír las voces de todos y, así,
avanzar en una trayectoria definida de ac-
ción común. Este BOLETÍN, que hacemos
nuestro como GENERACIÓN DEL 94, es un
medio más que la Comisión Organizadora
del II Congreso pone a su alcance para infor-
mar, enseñar a participar y recoger las
valiosas sugerencias.

Només així tindrà sentit la rehabilitació privada, cosa que comportarà beneficis per al sector públic d'una forma indirecta però certa.

Carles Puiggrós
(CERCHA 1993)

D'ENROGIMENT/ RUÍNÓS / PER SACSEJAR

La col·laboració dels membres d'aquesta estimada entitat per tots els afers que afecten a la mateixa, junt amb l'apreci demostrat cap als companys organitzadors dels mateixos i la seva solidaritat d'assistir-hi per tal d'alleugerir les càrregues que suposen els actuals "OVERBOOKING".

Eurolomíndes Campilòtrop.

HABITATGE INTEL·LIGENT

L'evolució tecnològica, així com els canvis socials experimentats en la societat occidental, provoquen que la persona es plantegi una simplificació en la seva vida diària, relacionada amb la llar.

Fruit d'aquest plantejament ha aparegut el terme *habitatge intel·ligent*, emprat per a definir la incorporació de tecnologies de la informació a la llar.

En aquest sentit l'Institut Cerdà, amb el concurs d'altres entitats, ha promogut i desenvolupat el *projecte domos*, impulsant dues promocions domòtiques a les poblacions de Malla i Sant Cugat del Vallès.

En general, els principals atributs que cal tenir en compte en un habitatge domòtic són:

A) COMUNICACIÓ entre les seves funcions, tant des de l'interior com amb l'exterior de l'habitatge.

B) CONTROL de les seves funcions, tant des de l'interior com des de l'exterior.

Aquestes característiques fan que els sistemes domèstics hagin de ser INTEGRATS i INTERACTIUS.

Els serveis i aplicacions de què pot disposar un habitatge domòtic són molts i de menes molt diferents:

• EL SERVEI DE CONTROL I GESTIÓ D'ENERGIA, que programa,

informa, zonifica i activa els diferents elements de consum de la llar.

• **SEGURETAT**, que detecta i ens avisa de possibles robatoris i fugues de la llar.

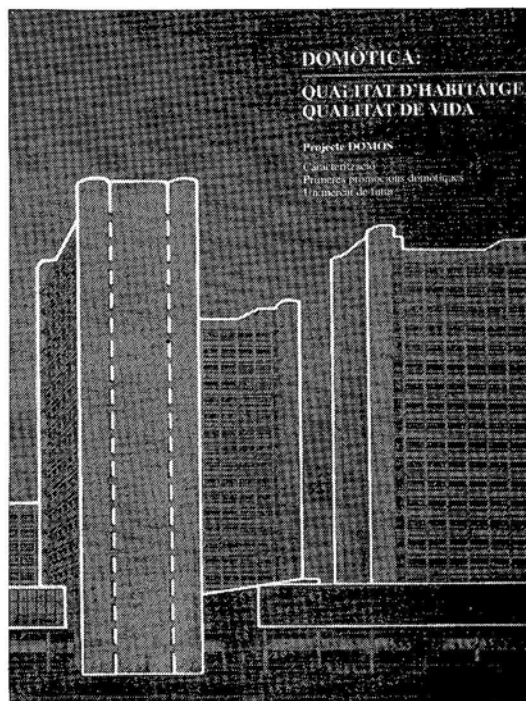
• **AUTOMATITZACIÓ DE SISTEMES I INSTAL·LACIONS DOMESTIQUES**, que inclou aplicacions de confort, il·luminació, audio, video, climatització, etc.

• **COMUNICACIONS**, que contempla la intervenció de missatges, tant entre persones com entre persones i equips, dins del mateix habitatge i des d'ella cap a l'exterior.

Aquestes possibilitats són aplicables a qualsevol habitatge amb un nivell mínim d'equipament domèstic, suposant la domòtica un sobrecost del 2 al 5% del total global de l'obra.

Aquesta relació BAIX ENCARIMENT/QUALITAT DEL HABITATGE és la que provoca que el mercat de la domòtica es trobi en una fase de clara expansió, representant un evident increment de la QUALITAT DE VIDA dels seus ocupants.

ARA NOMES QUEDARÀ PENDENT UNS TECNICS QUE SIGUIN

CAPAÇOS DE DISSENYAR I CONTROLAR BÉ L'EXECUCIÓ, UNS OPERARIS QUE ESTIGUIN PROU ESPECIALITZATS PER A FER LA INSTAL·LACIÓ; UNES MESTRESSES DE CASA QUE HO SAPIGUEN FER FUNCIONAR, QUE ES PAGUIN LES FACTURES DE L'AUGMENT DE CONSUM ELÈCTRIC I QUE NO MARXI EL LLUM.

Josep Marsal

ACTUALITZACIÓ DE LA COL·LECCIÓ CONTROL DE QUALITAT A L'EDIFICACIÓ

Aquesta obra formada per 7 volums, va ser fruit d'un conveni de col·laboració entre el Consell General d'Arquitectura Tècnica d'Espanya i l'Institut de Tecnologia de la Construcció de Catalunya (ITEC), editada el 1983; posteriorment l'ITEC va realitzar la segona edició el 1990 i ara s'ha procedit a la seva actualització mitjançant l'edició d'un volum annex.

L'objectiu de l'obra és facilitar al professional una documentació sistematitzada i ordenada sobre el

Control de Qualitat a l'edificació.

És un estudi, en forma de fitxes, que ofereix al professional una informació general, codificada i classificada sobre el Control de Qualitat de materials i elements d'obra concreta, què s'ha de controlar i com fer-ho, mitjançant l'establiment d'un Pla de Control de l'obra.

Per a la classificació i localització de fitxes s'utilitza el sistema CI/SfB, emprat internacionalment i adoptat pel CIB.

Cada una de les fitxes, tant de materials com d'elements d'obra,

conté els apartats següents: Definició, Control de recepció inicial, Advertències d'ús i emmagatzematge, Control de característiques i normes d'obligat compliment i Altres normes.

El volum annex d'actualització, que ara es publica, inclou la RC-93 i l'EP-93.

L'ITEC disposa tant de col·leccions completes actualitzades, com d'exemplars solts del volum annex d'actualització.

ITEC.

ASSESSORIA FINANCERA

LA INFORMACIO ECONOMICO-FINANCERA DE LES EMPRESSES

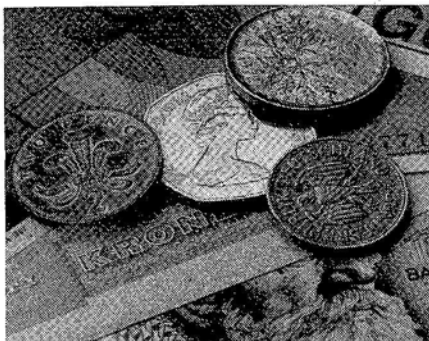
La recent reforma de la legislació mercantil a les Directives de la CEE, ha suposat un canvi radical pel que fa a la informació econòmico-financera de qualsevol empresa posada a disposició del públic.

La normativa mercantil actual obliga a les empreses a disposar cada any en el Registre Mercantil de la província els seus Comptes Anuals, l'Informe de Gestió i, si escau, l'Informe dels Auditors. Aquests documents els pot obtenir qualsevol interessat, presentant només una sol·licitud en el Registre Mercantil i abonant la taxa corresponent.

Quina informació ofereixen aquests documents?

Comptes Anuals: Formulats pels administradors de l'empresa, incorporen necessàriament els Balanços de Situació al tancament d'aquell exercici i de l'immediatament anterior, els Comptes de Pèrdues i Guany també del mateix exercici i de l'anterior i la Memòria, on es reflecteix, com a mínim, l'objecte social i l'activitat de l'empresa, la distribució de resultats que se sotmetrà a l'aprovació de la

Junta, els criteris comptables que s'han esmerçat en la formulació dels estats financers, els noms i domicilis

de les empreses que hi han intervingut i les remuneracions, crèdits i altres avantatges reportats pels administradors.

Informe de Gestió: Recull una exposició dels administradors sobre l'evolució dels negocis i la situació de l'empresa, així com l'evolució que ells esperen de cara a l'empresa en l'esdevenidor.

Informe d'Auditors: Per a una millor confiança de l'usuari dels Comptes Anuals, s'exigeix que aquests s'acompanyin amb l'opinió que a un expert independent li semblen aquests Comptes, pel que fa a si reflecteixen tant la situació

financero-patrimonial de l'empresa com els resultats que s'han produït en l'exercici. No obstant, les petites empreses estan exemptes de l'obligació de fer una auditoria dels seus Comptes Anuals.

Malgrat que aquest sigui el tercer exercici que porti en vigor la normativa actual, algunes empreses segueixen qüestionant-se si el canvi produït referent a obligacions d'informació, no ha estat massa traumàtic i que, com sempre en aquest país, hem seguit la llei del pèndol, ja que, diuen, no es pot exigir la mateixa transparència a una empresa familiar que, per exemple, a un gran banc que cotitza a la borsa amb milers d'accionistes.

Sóc del parer que es tracta d'una polèmica inútil. La tendència a exigir una major claredat, no solament en l'àmbit mercantil, sinó en el fiscal i, en general, en tots els aspectes de l'empresa, és comú en el nostre àmbit geogràfic. Com és lògic, resulta necessària una interpretació positiva de les noves exigències per a treure'n els majors avantatges per a l'empresa.

Joan Carlos Tomas
Assessor Financer del CAATT

ESLO

SOLUCIONS QUIMIQUES
 Poligon industrial Pla Poligé
 Tel (972) 68 74 09 - Fax (972) 28 70 78
 17854 SANT JAUME DE LLIERCA (Girona)

S.B

RACONS

VALLBONA DE LES MONGES

PER ANAR-HI

Ens dirigim a Montblanc i des d'aquesta població agafem la ruta d'Andorra. Passem Solivella i, en començar el Coll de Belltall, després de dos tómbols molt tancats en plena pujada, a mà esquerra trobem un trencall que ens portarà al Monestir.

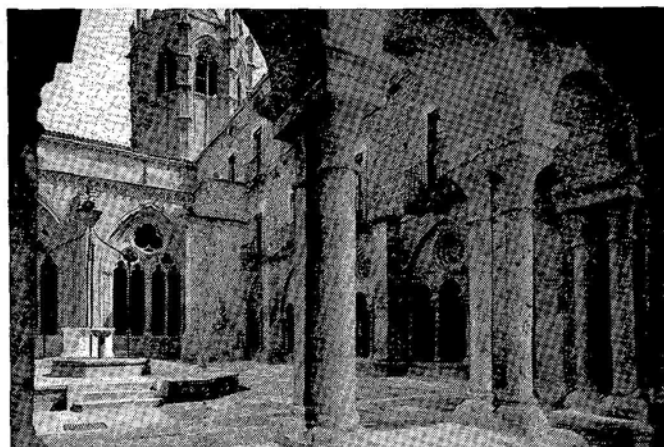
UNA MICA D'HISTÒRIA

Els orígens del Monestir ens parlen d'una comunitat d'anacoretes masculins que es troba documentada el 1150. Fins el 1175 és una comunitat mixta sota el guiament espiritual de Ramon de Vallbona i una anomenada Beatriu, que segueixen la regla benedictina. El 1175 ja està documentada com a comunitat exclusivament

femenina, però amb la regla del Císter.

Quan el 1563 acabà el Concili de Trento, en el qual es disposava que les comunitats religioses femenines havien de situar-se en llocs habitats, el Monestir de Sta. Maria de Vallbona era en ple camp. Per tal d'ajustar la seva situació a l'establert, en lloc de canviar d'ubicació oferí dependències del Monestir a la gent del proper poble de Montesquiú.

L'arquitectura del Monestir abraça estils molt diversos, per estar bastit i reformat en èpoques molt diverses. La seva suntuositat, volum i grandesa és molt superior a la majoria dels monestirs femenins, seguint els esquemes que imposà l'Ordre del Císter. En arribar al Monestir, en la plaça que hi ha davant -i

Perspectiva del claustre

Foto: Arxiu

que correspon a l'antic fossar- trobem diverses tombes i sarcòfags corresponents a persones que en el seu dia afavoriren el Monestir.

Dins el conjunt monumental, l'església i el claustre ocupen un lloc destacat. També dins l'església hi ha diverses laudes sepulcrales de les abadesses del monestir i també la de Violant d'Ongria, segona esposa del Rei Jaume I i de la seva filla Sança d'Aragó.

El claustre, en estar bastit en diferents èpoques, presenta dissemblances d'estils en cada un dels costats. Tres costats són romànics, un del S. XII-XIII, un altre ja del S. XIII i el tercer del S. XV, però inspirat en el model romànic. El quart costat és d'estil gòtic.

LA VISITA

Podeu assegurar la visita trucant al telèfon 973.33 02 66.

Antonio Cort

ANUNCIS

Es ven taula de dibuix hidràulica de 150 x 100 x 4. Tauler de Melamina. Preu: 50.000.- pts., negociables. Sr. Antonio German Mateo, telf. 31 94 20.

Lloger d'aparells topogràfics i escleròmetres. Taquímetre 500 pts/dia. Nivell 300 pts/dia. Escleròmetre i Mires s/c. Tel.: 21 27 99

Es venen baixos al barri antic de Tarragona. Tenen dues portes d'accés en forma d'arc. La superfície és d'uns 60 m2. Preu: 3.500.000.- pts. Telèfon 23 73 10.

Amb motiu de renovar el parc inform. del Col·legi, es ven impresora Làser Jet IID, Hewlett Packard. Preu 40.000 pts. Els interessats poden preguntar en aquestes oficines. Tel. 21 27 99.

Venc motocicleta YAMAHA 250 cc Especial, matrícula T-T-, 13.000 km. Estat perfecte. Preu 250.000 pts. Tel. 21 39 02.

Es ven habitatge unifamiliar aïllat, nou a estrenar a Els Pallaresos, tocant la pista políportiva de 294 m2. construït amb cal·lefactió i equip. 23.000.000.- pts. Tel. 235439.

LA FOTO

Uns negatius al seu lloc?

Foto: Josep Marsal

Es ven Alfa Romeo 75 2.0 amb 66.000 Km. aire condicionat i extres. T-56--T Preu 900.000 pts. Tels. 23 54 39 part. o tardes al 22 60 15.

Es ven Vespa 200 amb 16.000 Km. T-70--K preu 98.000 pts. Interessats trucar als, Tels. 23 54 39 part. o tardes al 22 60 15.

VENGA A DESCUBRIR LAS NUEVAS ESPECIES DEL PARAÍSO DE LOS FONDOS.

FONDOS *de* INVERSIÓN *de* GESMADRID

Fondos de la máxima rentabilidad desde la primera peseta, enormes ventajas fiscales y disponibilidad inmediata. Con asesoramiento personalizado y profesional.

Así son los nuevos fondos de Gesmadrid. De la mejor especie.

GESMADRID

EL ESPECIALISTA EN FONDOS

CAJA DE MADRID